

en tilsvarende ordning er gældende andre steder i lovgivningen, at udenlandske embedsmænd har ret til at komme på kontrolbesøg i Danmark.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg vil ikke vove mig ud i eksemplificeringer på det sidste spørgsmål fra hr. Egil Møllers side. Men det er jo sådan et spørgsmål, som vil være velegnet til udvalgsbehandlingen.

Til hr. Keld Albrechtsens »bureaukratisk«, »rejsler«, »domstole« osv. vil jeg sige: Det bliver såmænd ikke så bureaukratisk. Der er tale om, at vi under alle omstændigheder har interesse i at få kontrolleret, at ting overholdes, at de regler, vi vedtager, overholdes, og det er da glædeligt, at man både i EU og i Danmark har lagt et præcist og ordentligt grundlag under: Hvad er rettigheder, hvad er pligter, hvad er proces, hvad er fremgangsmåde? Det er jeg meget tilfreds med at EU har gjort.

Det var jo så noget, der skete engang i, kan man næsten høre hr. Keld Albrechtsen sige, for tiden. Procedureforordningen, som altså er en fastlæggelse af forretningsgangen med kontrol, at yde statsstøtte, er såmænd vedtaget i, så vidt jeg husker det, foråret 1999, og hvis jeg ikke husker meget galt, sådan et års tid tilbage, tror jeg der var almindelig støtte til det ganske fornuftige og forsvarlige at kunne tilrettelægge en ordentlig kontrol med den ydede statsstøtte, fordi der er en bred erkendelse i Danmark – det er ikke en, regeringen står over for alene, det er en, der er repræsenteret meget bredt – af, at statsstøtte i en række former kan være ganske usund, og derfor er det nødvendigt med en kontrol, også en stærk kontrol, hvor der også er en beslutningskraft bag ved. Og det er det, vi kan gøre i EU-regi, og det er derfor, jeg tror, at vi var meget positive hele vejen rundt til procedureforordningen, men det kan være, jeg erindrer galt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen ministeren må ikke være i tvivl om, at Enhedslisten går ind for en stærk kontrol med de midler. Vi tror bare, at dansk politi trods alt er mere effektive til at varetage den her opgave end nogle rejselystne kommissærer, der turer rundt i Europa. Det kommer der jo altså ikke ret meget ud af. Det ved vi jo godt.

Men lad os nu få opklaret i udvalget, hvad det her kommer til at koste, og hvad man kan

forvente af konkrete resultater fra disse udsendte folk fra Bruxelles.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 223: Forslag til lov om ændring af realkreditloven, kursgevinstloven, pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatteloven samt ophævelse af lov om Dansk Landbrugs Realkreditfond. (Overførsel af Dansk Landbrugs Realkreditfond).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).
(Fremsat 16/3 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Ved denne her lejlighed behandler vi et forslag, som er vokset ud af de indstillinger, der kom i regeringens redegørelse om den finansielle sektor 1999.

Det er jo sådan, at den 1. januar 2000 blev tilsynet med Dansk Landbrugs Realkreditfond overført til Finanstilsynet på linje med alle andre realkreditinstitutter, men lovansvaret forblev hos Fødevarerministeriet. Og der er jo ikke noget unaturligt i, at DLR egentlig ønsker fuldstændig ligestilling med de øvrige kreditforeninger eksempelvis også med mulighed for omdannelse til aktieselskaber eller fusion, og der er vi helt enige i, at det kan være mest hensigtsmæssigt nu at overføre DLR til realkreditlovgivningen, og herefter kan lov om Dansk Landbrugs Realkreditfond ophæves.